

**on
helppo
valita:
ASIASANA**

1/86

KANSIKUVAN TOINEN PUOLI

ASIASANA 1/86

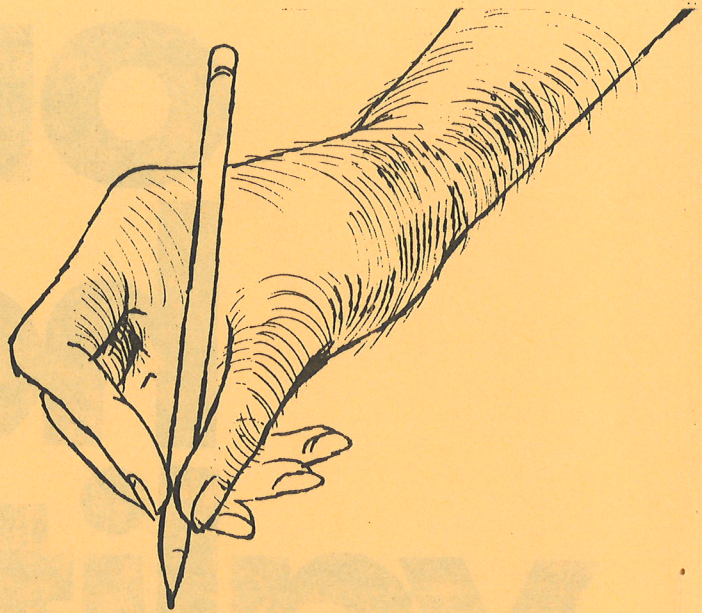
Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestön UDK
ry:n äänenkannattaja

Tilausosoite:

UDK ry
c/o Kirjastotieteen ja
informatiikan laitos
Yliopistonkatu 38
33100 Tampere 10

Painopaikka:

Domus-offset
Tampere 1986
ISSN 0356-0139

Toimitus:

Minna Kantanen
Iiris Karppinen
Mervi Kivirinta
Tarja Lehtinen (vast.)
Sirpa Luukkola
Juha Piukkula
Eija Räisänen

*Into - mikä se on?
s. 12*

*Ouluun kirjastokouluun?
s. 6*

*Hallituksen uudet esittelijät!
s. 15*

HALLITUKSEN PALSTA:

KIRJASTONHOITO – TULEVAISUUDEN AMMATTI?

Palkkatilanteessa on lyhyessä ajassa tapahtunut kehitystä joka näyttää jatkuvan. On syytä olettaa, että lähitulevaisuudessa päästään palkkaukseen, joka vastaa koulutusta ja ammatin edellyttämää valppauden ja tiedon kehityksen tasalla pysymisen vaatimusta.

**ALIRAVITTU
JA SILTI LIHAVA**

**Mitä enemmän teen
työtä, sitä paremmin
huomaan, että se on
tyhmää hommaa**

KUNINGATAR SAA PAIKAN

NUORTA ONNEA:

Luennot opiskelun täydentäjänä

**kielitaito
helposti
ja
nopeasti**

Kolme valinnaista ainetta voidaan ottaa seuraavista erikoisaloista: dokumentaatio, lastenkirjastotoiminta, sosiaaliset erikoiskirjastot, musiikkikirjastot, tieteelliset kirjastot, kunnallishallinto, kirjaston mainos- ja suhdetoiminta, kirjastososiologia sekä arkistonhoito. — Valinnaisten aineiden tarkemmista vaatimuksista voidaan paljolti sopia tutkijan kanssa.

Naiset ovat erilaisia. Onneksi!

Niin sitä taas vuosi vaihtui. Vaihtui myös Asiasanan toimintuskunta, allekirjoittanut aloittaa uutena vastaavana ja vakinaiseen toimituskuntaan kuuluvat myös Iiris ja Mervi.

Lehden linja ei tule rajusti muuttumaan, vaikka Mattilan ensiokas kausi onkin takana. Minä vannon moneen nimeen, että eiköhän tästä moninaisuudesta riitä jokaiselle jotakin.

Nyt meitä kiinnostaa erityisesti suunnitteilla oleva Oulun koulutus. Asiasta on niin vähän tiedotettu, että se aiheuttaa negatiivisia ennakkokäsityksiä. Opiskelija tietysti kantaa huolta ensisijaisesti siitä, kuinka pätevää opetusta hänen on mahdollista saada. Omastaan ei ole valmis tinkimään vaan vaatii parempaa. Ja työllisyystilanne, muualla Pohjoismaissa kirjastonhoitajia on työttöminä, miksi meidän tilanteemme olisi erilainen. Likkaa lisää, niin viratkin täyttyvät.

Koulutusohjelma on uudistuksen alaisena ja siihen jos mihin opiskelijoiden tulisi ottaa kantaa. Olemme kaikki asiantuntijoita.

Lopuksi: tämä on ainejärjestölehti, opiskelijoiden äänitorvi. Teidän äänenne on arvokas, antakaa sen kuulua ASIASANASSA!

Tarja

Nimimerkillä

POSTI TOI ASIASANAN TOIMITUKSELLE LUKIJANKIRJEEN JA TÄSTÄPÄ PÄÄTIMME ALOITTA A UUDEN PALSTAN "NIMIMERKILLÄ". KANNANOTTOSI OVAT SIIS TERVETULLEITA, SENSUURI EI OLE ANKARA.

Kirjastoissa paljon asioituani olen ärsyyntynyt siihen, että varsin usein olen saanut osakseni epämiellyttävää palvelua. Neuvonnassa istuva kirjastonhoitaja on mumissut epäselvästi, syöksynyt kirjahyllyille kuuntelematta lausettani loppuun, palvellut yrmeäilme kasvoillaan tai peräti kieltäytynyt auttamasta kirjan löytämisessä.

Todella nurinkurista käytöstä laitoksissa, joiden tarkoitus on palvella ihmistä. Ymmärtääkseni asiakaskontakti on varsin tärkeä alue kirjastotyössä, vaikuttaahan se siihen, tulevatko ihmiset toistekin kirjastoon ja uskaltavatko pyytää apua ongelmissaan. Olisi kenties aiheellista ottaa oppia liike-elämän asiakaspalvelusta. Asiakasmäärä kirjastoissa vaikuttaa ilmeisesti myös kirjastonhoitajien leipäpuun säilymiseen. Vai unelmoiko osa kirjastonhoitajista päivästä, jolloin voivat rauhassa omistautua rakkaille kirjoilleen ilman, että uskalias asiakas tulisi häiritsemään autereista onnen tilaa...

Oletan, että ujo ja sulkeutunutkin persoona voi halutessaan muovata käytöstään ihmisten keskuudessa.

No, positiivisiakin kokemuksia kirjastosta on osakseni tullut. Tämä tällaisena ärtyneenä parahduksena ja maanläheisenä muistutuksena yliopistomaailmassa, jossa käytännön yksinkertaiset asiat voivat unohtua jopa tulevilta kirjastonhoitajilta.

Kirjaston asiakas K.K.H.

Vesa Kautto:

"Etelän varikset eivät tänne pohjoiseen lennä..."

OULUUN KIRJASTOKOULUUN?

"Jos kirjastonhoitajan palkkaus kuvastaa yleistä arvostusta, olisi syytä lopettaa koko koulutus", huomautti ylikirjastonhoitaja Vesa K a u t t o Oulun yliopistosta. Hän puhui Rovaniemellä 1.-2.2. kirjastonhoitajien koulutuspäivillä, joiden teemana oli kirjastoalan etiikka ja Ouluun suunnitteilla oleva kirjastoalan koulutus.

- Vuoden 1988 syksystä alkavaksi suunniteltu koulutus tulisi lähtemään vahvasti humanistiselta pohjalta siten, että humanistinen ydinsisältö hallitsisi käytännön teknistä osuutta, kertoi Oulun koulutuksen suunnitteluun osallistuva Vesa S u o m i n e n . Humanistis-filosofinen koulutus voisi hänen mukaansa lujittaa ammatti-identiteettiä ja luoda toimivan kirjastoammatillisen yhteisön.

Eroina Tampereen koulutukseen suunnitelmissa on harjoittelun sijoittaminen myöhäisempään ajankohtaan aineintojen loppupuolelle. Tavoitteena on "demonstroivampi opetus" kuin Tampereella; mitähän se tarkoittaa. Aate- ja oppihistorian ja kulttuurintutkimuksen koulutusohjelmaa aiotaan hyödyntää opetuksessa.

MIKSI OULUUN?

Jatkuva pula pätevistä kirjastonhoitajista Pohjois-Suomessa konkretisoitui Lapin läänin kirjastoja tarkastavan koulutoimentarkastajan Anneli Y l i p i e t i l ä n puheenvuorossa. Lapin 76 kirjastonhoitajan virasta 45 on vakinaisesti täytetty, 31 virkaa on avoinna tai väliaikaisesti täytetty. Amanuenssin virkoja on auki 13.

Oulun läänin vastaava viranomainen Ulla K u k k o korosti Oulun yliopistosta saatuja hyviä kokemuksia. Opiskelijoista 58 % on kotoisin Oulun läänistä ja 15 % Lapin läänistä. Valmistuttuaan Oulun läänin jää 59,8 % ja Lapin läänin lähtee 9,0 %.

Jatkossakaan ei kirjastonhoitajatilanne tule pohjoisessa itsestään korjautumaan - kirjastonhoitajien eläkkeellesiirtymisen suma alkaa 1990-luvulla.

Lapin läänin kouluosaston osastopäällikkö L a s s i l a vastasi huoleen tulevaisuudessa uhkaavasta työttömäksi kouluttamisesta.

- Jos ei pohjoisessa ole alalla koulutusta, on alan työvoimasta siellä puutetta, hän totesi.

Lapissa koulutetaan jatkuvasti työttömiä - jopa työttömiksi. Työttömyysprosentti on 14. Tasa-arvon kannalta huomion arvoinen seikka on Lassilan mukaan korkeakouluihin lähtevien määrä eri lääneissä. Lapista lähtee 11-12 % opintielle korkeakouluihin Uudenmaan korkeakoulutukseen lähtevien osuuden ollessa alueen väestöstä 22 prosenttia.

Vesa Suominen:

"Praktinen ydinteoria konstituoii kommunikatiivisen kompetenssin."

Oulun koulutusta puolustavien puheenvuorojen taustalla painottui alueellisen tasa-arvon vaatimus sekä kirjaston tavalista tärkeämpi osa pohjoisen ja syrjäseutujen kulttuuritarjonnasta.

EPÄILEVÄ TUOMAS

Professori Marjatta Okko kirjoitti Suomen kirjastoalan koulutusta kokonaisuudessaan. Hän korosti työnjakokysymysten ajankohtaisuutta kauppaopistojen kirjastovirkailijoiden alkaessa näkyä alan töissä.

Onko tulevaisuudessa tarvetta kolmen korkeakoulun "kirjastonhoitajatuotantoon"? Pitäisikö työnjakokysymys kirjastolaitoksen sisällä hahmottaa ennen uuden opinahjon perustamista?

Okon kritiikki kohdistui tutkinno uudistuksen epäonnistumiseen kirjasto- ja informaatiotieteen kohdalla. Käytännössä 6-7 vuoden koulutuksen jälkeen kirjastonhoitajalla on varaa amanuenssin virkaan, jos on valinnut aviopuolison parempipalkkaiselta alalta. Sivuaineekseen kirjastotieteen valinneiden määrä on laskenut - tutkintorakenne ei suosi kirjastotieteen aineopintojen valitsemista sivuaineeksi.

Työkokemusta omaavien alan opettajien riittämättömyys ja resurssien niukkuus huolestutti Okkoa Oulun koulutuksen suunnittelussa.

Taustalla hämmöttää ratkaisematon kysymys pienen maan yhden tieteenalan opetuksen ja tutkimuksen hajauttamisen hedelmällisyydestä. Piristäisikö Oulun oppituoli koulutusta ja tiedettä haastaen Tamperetta kilpailulle vai tulisiko hajautuksesta rasite ja pirstotut niukat varat madaltaisivat alan profiilia?

M.Okko:

"Kuka saa neuvoa? Se, joka löytää vastauksen."

Ryhmä 2:

"Jämäköittää pitäisi. Lyhyemmäksi vaan. Ei...kyllä sen pitää olla siinä sittenkin. Ovat tainneet miettiä tätä jo muutamaan kertaan."

Assistentti Pertti Vakkari totesi puheenvuorossaan mielellään näkevänsä Oulussa K&I-alan laitoksen, jos se saisi opetusministeriöltä varoja - muuten alan määrärahat ovat kiven takana.

NAPAPIIRILTÄ
ETIIKKAA ETSIMÄSSÄ

Koulutuspäivien toisessa osuudessa pohdittiin kirjastonhoitajien ammatti-identiteettiä ja etiikkaa. Apulaiskirjastonjohtaja Inkeri Heikkilä Turusta eritteli muinaisten

aikojen ja muiden maiden käsityksiä kirjastonhoitajista. Ryhmätöinä käsiteltiin Kirjastonhoitajaliiton työryhmän laatimaa luonnosta kirjastoalan eettiseksi säännöstöksi.

Yleisenä ongelmana periaateohjelmia laadittaessa on yleisyyden, laajuuden ja kattavuuden ristiriita alan spesiaalien kysymysten, ytimekkyuden ja ohjeellisuuden kanssa. Okko totesikin tarvittavan kaksi paperia: toinen olisi laaja ohjelma ja toinen huoneentaulun luonteinen.

TAMY-PIKAKURSSI

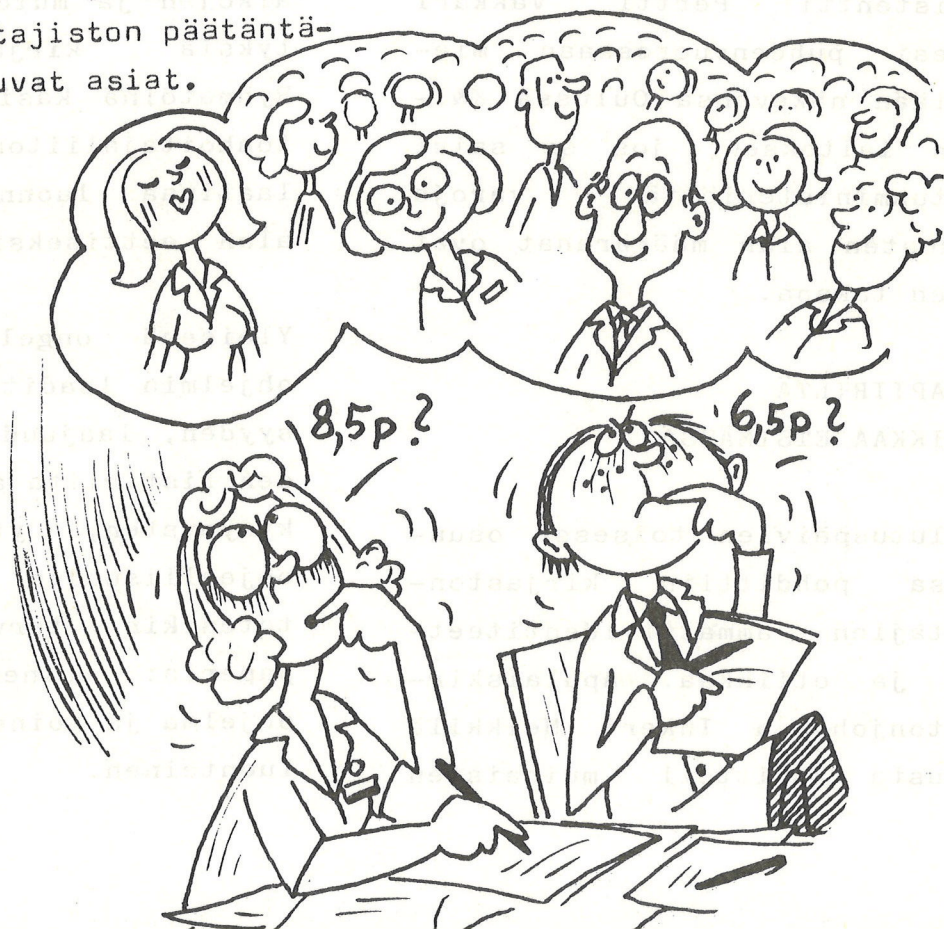
Edustajisto on Tampereen ylioppilaskunnan, Tamyn, korkein päätösvaltaa käyttävä elin. Se asettaa hallituksen, jonka on nautittava edustajiston luottamusta. Toinen suuri edustajiston tehtävä on talousarvion vahvistaminen ja jäsenmaksun määrääminen. Lisäksi edustajisto valitsee ylioppilaskunnan edustajat Tamyn sisarorganisaatioiden hallintoelimiin. Edustajiston kokoukset ovat avoimia Tamyn jäsenille.

Hallitus käyttää hallinto- ja toimeenpanovaltaa. Se käyttää myös ylioppilaskunnan puhevaltaa, valmistelea ja panee täytäntöön edustajiston päätäntävaltaan kuuluvat asiat.

Ylioppilaskunnan palkkalistoilla on määräaikaisten virkailijoiden, pääsihteerin ja erikoissihteerien lisäksi toimisto- ym. henkilökuntaa.

Tamylla on erilaisia jaostoja suunnittelemassa oman alansa aktiviteetteja. Näitä ovat aktiviteetteja. Näiden toimintaan voi jokainen osallistua, kokoontumisista tiedotetaan Aviisissa.

Tamylla on useita sisarorganisaatioita, nimittäin TOAS, Opiskelijatuki, Juvenes ja Tampereen ylioppilastalossäätiön valtuuskunta. TOAS huo-

lehtii opiskelijoiden asumisesta ja Opiskelijatuki ruokimisesta. Juvenes ylläpitää paperikauppoja ja kioskeja. Juveneksien osakkaita ovat Opiskelijatuki, TOAS, TTKK:n ylioppilaskunta ja Tamy. Opiskelijatuen taas omistavat Tamy, TTKK:n ylioppilaskunta ja TOAS. Kiemuraista? Tamylla on runsaasti edustajia organisaatioitten päättävissä elimissä. Todelliseen vaikuttamiseen on siis mahdollisuus.

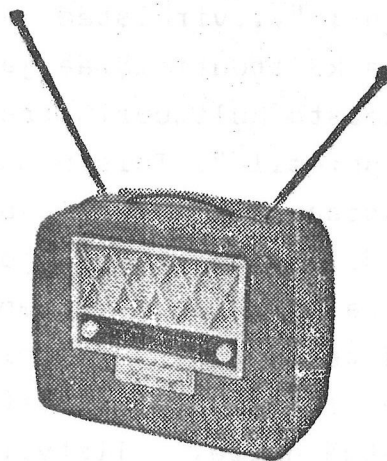
Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö on valyakunnallinen organisaatio eikä säätiö eikä siis Tamyn organisaatioita. Koko maan YTHS:n palvelut ovat käytettävissäsi.

ATALPA on akateeminen liikunta- ja palvelutalo-osakeyhtiö, jonka yhtenä osakkaana Tamy on. Mukana ovat kaupunki, Opiskeli Mukana ovat myös kaupunki, Opiskelijatuki, TOAS, seurakunta jayliopiston tukisäätiö. Atalpan toteutuminen on piirustusten hyväksymisvaiheessa.

Kuuluvin Tamyn sisarorganisaatioista on Tampereen Ääni Oy l. Radio 957. Toisena omistajana on Juvenes. Radion kuuntelijayhdistyksen funktiona on avustaa ohjelmien teossa.

Mitä sitten Tamy tarjoaa jäsenmaksusi katteeksi. Tamy tarjoaa asuntolan, ruokaa, kokoustiloja, Domus-klubin, kerhotilat ainejärjestöille, lainopillista neuvontaa, asunnonvälitystä, kopiopalvelua, Aviisin, opiskelijakortin ja sillä saatavat alennukset, ainejärjestöavustukset, projektiavustukset, kalenterin ja mitä niitä kaikkia onkaan.

t. T.L.

**U L A - A S A 832 M
MATKAVASTAAN-
OTIN**

INTO - MIKÄ SE ON?

YLEISTÄ

Kirjakahvilatoiminnalla on Tampereella jo kunnioitettavan pitkät perinteet. Toiminta alkoi syksyllä -80 ja nykyisellä paikallaan, Kauppakatu 10 C:ssä, Into on oleillut pari vuotta.

Into ei ole pelkästään opiskelijoiden paikka, vaikka ylioppilaskunnan vuokralainen onkin. Sitä pyörittää kaikille avoin kirjakahvilayhdistys, jonka säännöissä sanotaan toiminnan tarkoituksesta hienosti näin: "...virkistää ja edistää kulttuurielämää ja omaehtoista kulttuuriharrastusta Tampereella". Toisin sanoen voit ostaa tai lueskella paikan päällä lehtiä ja kirjoja, katsella galleria Nykyajan näyttelyjä tai osallistua monipuolisiin iltatilaisuuksiin (tai järjestää niitä.) Tietysti voit myös nautiskella talon ruoka- ja juoma-antimista.

Innon aukioloajat pitenevät hiljattain. Nyt se on auki joka päivä klo 12-18. Arkisin siellä on kaksi palkattua työntekijää, lauantait hoidetaan

talkoovoimin. Keittiön seinällä on lista, johon halukkaat voivat ilmoittautua. Jos et ehdi olla koko päivää, voit työskennellä klo 12-15 tai klo 15-18. Talkoopua käytetään myös leipomiseen, siivoamiseen jne. Näistä tempauksista saa tarkempia tietoja henkilökunnalta. Sunnuntait hoitaa galleria Nykyajan väki.

Into ei ole voittoa tavoitteleva yritys, mutta omavaraisuuteen tietysti pyritään. Niinhän se on, että "oma tupa, oma lupa". Myyntitulojen lisäksi tuloja saadaan yhdistyksen jäsenmaksuista (10 mk). Jäsenmaksu ei velvoita mihinkään, joten sen voi maksaa ihan kannatusmielessäkin. Into on saanut jonkin verran avustuksia nuoriso- ja kulttuurilautakunnilta sekä ylioppilaskunnalta.

TOIMINNASTA

Kirjojen hankkimista helpottaa se, että osa niistä saadaan sillä periaatteella, että ne maksetaan sitten, kun ne on myyty. Katsaus kirjahyllyyn osoittaa aineiston olevan melko yhteiskunnallisesti painottunutta. Hyllyn reunassa kirjastonhoitajan tarkka silmä havaitsee mielenkiintoisia luokkamerkkejä: "♀", "rauhankirjoja", "vihreä,energia" jne. Täällä ei suurten kustantajien hegemonia jyllää, vaan voit saada käsiisi mielenkiintoisia pienkustantajien kirjoja. Nimenomaan pienkustantajat ovat joustavia toimitusehdoissaan. Satunnaisotos antoi tulokseksi sellaisia kustantajia kuin Tutkijaliitto, Vastapaino ja Kynnys,

myös ulkomaista kirjallisuutta on saatavilla. Innon väikä joskus yliopistolla myyntiretkillä, kirjoja saa Tammyn myyntipöydältä ala-aulasta.

Lehtien tulo on onneksi turvattu myös rahapulan tullen, sillä ne saadaan lahjoituksina tai kulttuurilautakunnan tilausavustusten turvin. Saatavilla on kulttuuri- ja mielipidelehtiä suurin piirtein kaikilta elämän aloilta. Joidenkin lehtien vanhoja numeroita myydään pilkkahinnalla.

Muusta aineistosta mainittakoon Innon toimintaa koskeva leikekansio sekä erityisen kiintoisa kansio ihmisten reissukokemuksista. Tasokkaita taidekortteja myydään - oheen kuvitukseksi liitetty EI ole parhaimmasta päästä...

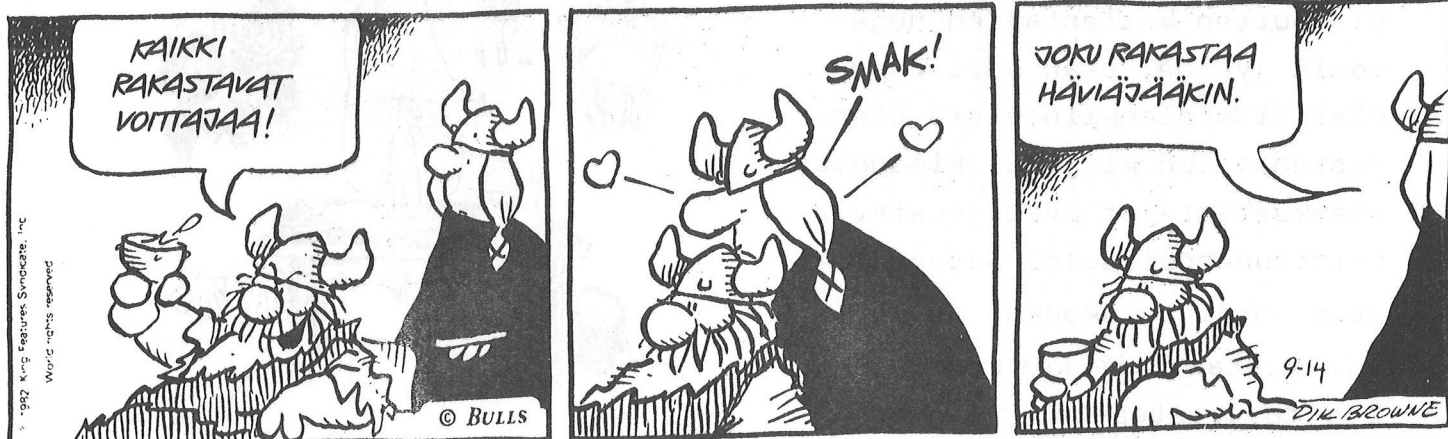
Tilaisuuksia klo 18:n jälkeen saa järjestää periaatteessa kuka vain ja tilat saa käyttöönsä ilman vuokraa. Innon seinällä on tapahtumakalenteri, johon varaukset voi tehdä ja josta voi seurata, mitä on tulossa. Listalla on varsin kirjava valikoima nimiä - kitaransoittelijat, vihreät, feministit, sivarit, koe-eläinten suojelijat...ym.

Galleria Nykyajassa (jota ylläpitää aivan eri poppoo) on

hyviä näyttelyjä, usein valokuvia. Viimeksi käydessäni siellä oli Peter Magubanen "Etelä-Afrikka"- valokuvanäyttely. Näyttelystä saa vielä enemmän irti, kun taustalla soi hyvää musiikkia.

Ja jos vielä tarttuaisin tarjoilupuoleen. Myönnettäkään, että en aina ole ollut siihen kovin ihastunut (leipomukset olivat usein kuivahkoja...), mutta viime aikoina on ollut havaittavissa ilahduttavaa tason paranemista. Myös tällaisen vaativamman kulinaristin makuun sopivia kotitekoisia tuotteita on tullut lisää myyntiin ja kahvikin on tarjoiltu kuumana. Hinnat ovat varsin kohtuulliset. Ei kuitenkaan huolta, vaikka rahapula olisikin ankara: Innossa ei ole ostopakkoa. Voit vaikkapa vain istua ja ihailia kahvila-huoneen arkkitehtonista kauneutta.

E. R

UUDET NAAMAT

Kiroile, kärsi ja unhoita

Asiasana on perinteisesti esitellyt ainejärjestömme hallituksen uudet jäsenet. Seuraavassa heidän vastauksensa toimituksen kysymyksiin, jotka ovat: 1. Kuka olet? 2. Näkökulmasi UDK:n funktiosta. Mikä parasta, mikä pahinta? 3. Ajatuksesi yliopisto-opiskelusta. 4. Millainen kirjastonhoitaja sinusta tulee isona? 5. Vapaavalintainen kysymys.

MINNA

1. Olen Kantasen Minna Mäntyhajusta, 21, toisen vuoden kirjastotieteilijä. Hallituksessa tehtäväni on vastata tiedottamisesta, ts. ilmoitustaulusta.

2. En joutunut väkisin mukaan hallitukseen vaan halusin sitä, koska mun mielestä opiskelun pitää olla muutakin kuin opiskelua, esim. juuri ainejärjestötoimintaa. Mun mielestä UDK:ssa toimiminen on hyvä tapa saada laaja käsitys k&i-alasta. UDK:n funktiosta... tarjota vastapainoa lukemiselle, yhdessäoloa ja mahdollisuus keskustella alasta ja tietysti kaikesta muustakin.

3. Non scholae sed vitae... eli meidän pitäisi opiskella elämää varten. Mun mielestä yliopisto on hyvä paikka kehittää itseään ja opiskella sitä, mikä kiinnostaa. Opiskelu ei saisi olla 4,5 vuoden putki, jossa kahlataan läpi 160,0 opintoviikkoa, vaan pitäis kokeilla eri aineita.

4. Nutturapäinen kirjastotäti pieneen sivukirjastoon... tai ainakin kirjastonhoitaja yleiseen kirjastoon, luulisin.

Olen hallituksessa kansainvälisistä asioista vastaava. Ihan omia mielialaiheita ovat tältä pohjalta rauhantyö ja kehitysaputyö. Odotan luonnollisesti muilta UDK:laisilta ideoita ja aloitteita. Tällaiset vapaaehtoiset hommat ovat kiinni jokaisen omasta halusta, joten meidän on turha hallituksessa panna alkuun jotain ja odottaa UDK:laisten ryntäävän innolla mukaan.

3. Olen tähän asti tykännyt. Voi tietenkkin olla uutuuden viehätystä.

4. Yleisen kirjaston hoitaja.

SIRPA

1. Nimeni on Sirpa Luukkola, ikä 22.
2. Opiskelijoiden näkökantojen esilletuomista yliopistosysteemissä ja opiskelijoiden välisen kanssakäymisen edistäjä.
3. Liian painottunutta luento-opetukseen, enemmän pienimuotoista työskentelyä saisi olla ja myös valinnanmahdollisuuksia eri kurssien välillä.
4. Ammattinsa hyvin osaava.

IIRIS

1. Iris Kyllikki Karppinen, ikä 26, kenkä 37, pituus 166.
2. UDK:n funktio? Yhdistää alan opiskelijoita mielekkäseen toimintaan - etujärjestö ja äänitorvi. Parasta: hyvä yritys. Pahinta: harvat aktiivit.
3. Kallista lystiä, mutta on vain yksi elämä - miksi sitä ei käyttäisi siihen, mikä huvittaa?
4. Luultavasti huonoa omaatuntoa pitävä, kompromisseja tevä, tinkimättömyydestä tinkivä, tavallinen huonopalkkainen kirjastonhoitaja.
5. Mitä haluaisit juuri nyt tehdä? Päästä kunnon saunaan vastan kanssa.

MERVI

1. Mervi Kivirinta, 23.
2. UDK:han on virallisesti kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden "etujärjestö", joten sen tehtävänä on tietenkkin ajaa meidän asioi-

tamme. Eli vaikuttaa suoraan opiskelun sisältöön ja opiske- luoloihin. Asiasanaa tilataan ja toivottavasti luetaankin kirjastoissa, joten UDK:n yksi funktio on yhteydenpito tule- viin työpaikkoihin. Tärkeää on myös yhteistyö muiden opis- kelijoiden kanssa sekä vapaa- ajan toiminta. Minun oli hel- pompi ylittää rima näin ja tulla mukaan opiskelijoiden yhteistyöhön hallituksen kaut- ta kuin epävirallisempaa tie- tä. Hallituksen - kaikille avoimissa - kokouksissa näyt- tää istuvan aina samat ihmi- set. Vaarana tässä on se, että syntyy sisäänlämpiävä piiri.

— Mutta isä, sinähän palkkasit hä- net huolehtimaan "aarteistasi"! Enkö minä ole kallein niistä?

HYK TIEDOTTAA :

Asiasana on huomioitu Helsingin yliopiston kirjastossa. Saimme seuraavanlaista postia, joka pyydettiin julkaisemaan Asiasanassa.

Monistetuiista kokouspapereista on monesti ollut vaikeahkoa saada tietoja, ja niitä on ollut hankala saada käsiinsä jälkeenpäin. IFLA:n kokousten osalta on ongelmia helpottamaan perustettu 70-80-lukujen taitteessa ns. clearinghouse-järjestelmä: kussakin jäsenmaassa tietty nimetty taho pitää kokouspapereita halullisten saatavilla. Suomessa tämä taho on Helsingin yliopiston kirjasto.

Kokouspapereita on kirjaston yleiskokoelmassa v:n 1986 Frankfurt am Mainin kokouksesta lähtien. Uusimmat ovat Chicagon kokouksesta v:lta 1985.

Papereiden paikanmerkkinä on HYK:ssä S.k.1306. Kokousten papereista on samassa yhteydessä luettelot.

Papereista voivat kiinnostuneet saada kopioita - etäisemmät osoitteella:

Helsingin yliopiston kirjasto
Kaukopalvelu
PL 312

00171 HELSINKI

IFLAn papereista ja clearinghouse-järjestelmästä on saatavissa tietoa mm. seuraavista artikkeleista ja luetteloista:

Abdullahi, Ismail, A proposal for the organization of IFLA clearinghouses as information centres. - IFLA journal 6(1980): 255-257.

Madsen, Mona, Bibliographic control of IFLA publications: retrospective and current. - IFLA journal 9(1983): 317-323.

IFLA clearinghouses and IFLA conference papers. - IFLA journal 10(1984): 65-67.

The International Federation of Library Associations and Institutions: a selected list of references. Compiled by Edward P. Cambio. 2. ed. 1977. Munchen: Verlag Dokumentation. (IFLA publications 11.)
- Luettelo IFLAn julkaisuista. Ulottuu v:een 1977. Sisältää tiedot kokousten, sektioiden, työryhmien julkaistusta materiaalista, mutta ei yksilöityjä tietoja monistetuista kokouspapereista. Ei hakemistoja.

- HYK:n paikkamerkki: B.Tiet.sarjat.

A bibliography of IFLA conference papers, 1968-78. Compiled by Ismael Abdullahi. 1979. Copenhagen: The Royal School of Librarianship (IFLA clearinghouse)
- 1979. 1980.

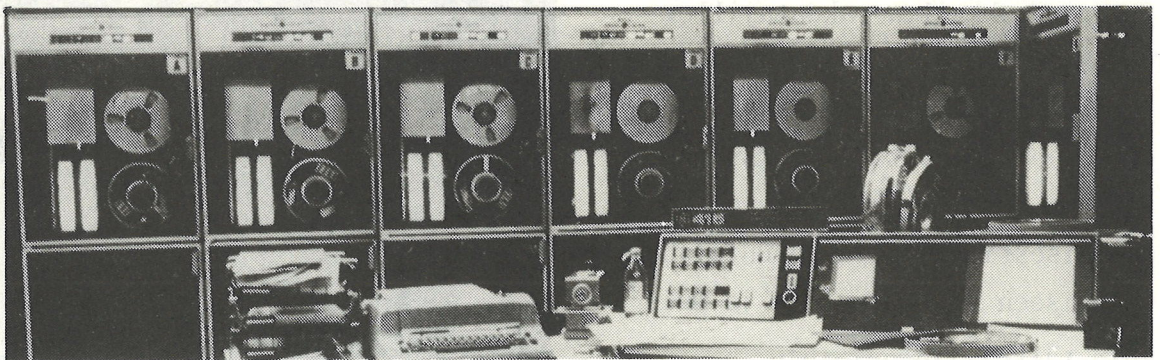
- Sisältävät tietoja julkaisemattomista kokouspapereista. Luettelot perustuvat kuitenkin ne julkaisseeseen laitoksen kokoelmaan, joka on epätäydellinen. V:n 1979 luettelo sisältää kummankin niitten yhteisen hakemiston.

- HYK:n paikkamerkki: Ref.Ulkom.bibliogr.02.

IFLA communications: a bibliography of IFLA conference papers. Ballerup: Bibliotekscentralens forlag. 1983-. 1984-.

- Sisältää yksilöidyt tiedot kaikkien IFLAn piirissä pidettyjen kokousten papereista. Ensimmäisessä (v:n 1983) bibliografiassa, joka kattaa ajan syyskuusta 1982 elokuuhun 1983, on pelkkä tekijähakemisto. Alanmukainen hakemisto luvassa myöhempiin osiin.

- HYK:n paikkamerkki: Ref.Ulkom.bibliogr.02.

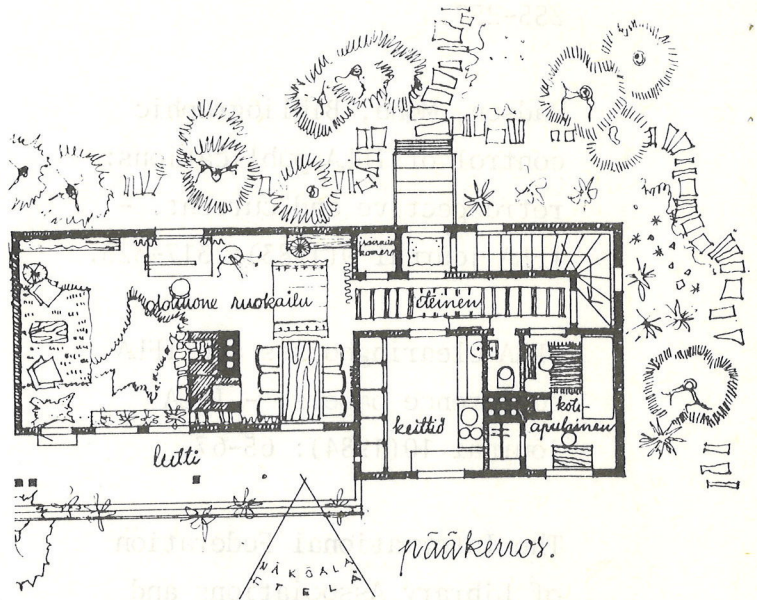

Määrästä laaduksi

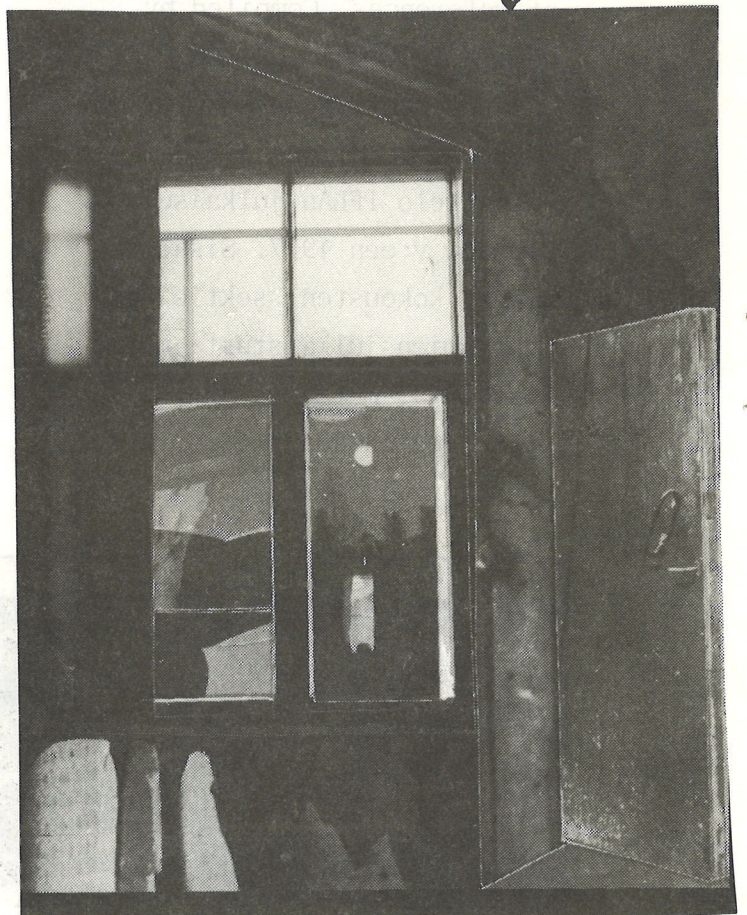
Tammikuun lopulla kokoonnuttiin isolla joukolla keskustelemaan TOAS-asumisesta Tamyn ja Akkaväen järjestämään tilaisuuteen. Tentattavina oli väkeä asukasneuvoston edustajasta TOASin pomoon. Tässä vielä poimittuna mielenkiintoisimmat aiheet.

Aloitetaan SYL:n (Suomen ylioppilaskuntien liiton) vaatimuksista. SYL ehdottaa valtion budjettiin ensiksikin asumistuen ympärivuotistamista, koska opiskelija toki maksaa vuokraa myös kesällä, toiseksi korotettua asumistukea yhteisöasumiseen, jotta vapailta markkinoilta vuokratassa toveriasunnossa molemmat saisivat tuen. Nykyisin toinen lasketaan alivuokralaiseksi, eikä hän saa asumistukea korotettuna. Kolmanneksi SYL vaatii valtion rahoitusta myös peruskorjauksiin, sillä asuntokanta alkaa olla niin vanhaa, että se vaatii korjausta - tämä taas tietää vuokrankorotuspaineita.

Asukasneuvoston roolin tärkeyttä etujärjestönä korostettiin kovasti. Asukasneuvosto on se elin, josta parhaiten tulee palaute asukkailta rakentajille. Asiantuntemus on tärkeää uusia asuntoja rakennettaessa ja vanhoja korjattaessa. Asukas on asiantuntija. Neuvosto voi oivallisesti vaikuttaa asuntolan sisäiseen viihtyvyyteen ja muihin tärkeisiin asioihin.

Yhteisöasuminen on kivaa

OMAN KODIN AVAIN

Kysymys vuokran muodostumisen perusteista herätti vilkkaan keskustelun. Vuokran korotusta ei voitu ymmärtää, kun inflaatio on on painumassa olemattomaksi ja öljyn hintakin vaan laskee. Nyt kuulemma maksetaan edellisvuoden kylmää talvea. Alennuksia saattaa kuitenkin olla tulossa.

Tilastojen mukaan kovan rahan talojen neliövuokra on keskimäärin 18.04 markkaa, kun se TOASilla on 22.69 markkaa - ero aiheutti ihmetystä. Perusteluiksi saimme omarahoitusosuuden pienuuden (velkainen TOAS) ja asukkaiden vaihtuvuuden. TOASilla on organisaatio, joka huolehtii nopeasti vaihtuvien asukkaiden valinnasta - ja tämä maksaa.

Tulevaisuusnäkymien hahmottelussa oltiin pehmeällä linjalla. Puhuttiin erilaisista asumiskokeiluista, asumisoikeuden pidentämisestä helpottamaan töihin siirtymistä ja huolellisesta suunnittelusta (mm. mahdollisesti yhteistyössä TTKK:n kanssa).

Toas:lla laitostuu?

Tosiasia on, että noin 4000 asukasta asuu tulevaisuudessa nykyisissä asunnoissa, ja niiden rakenteisiin on muutoksia lähes mahdoton tehdä. Tärkeää on, että tieto opiskelijoiden mielipiteistä kulkisi päättäjille.

Väki vaati myös suurempaa mahdollisuutta itse valita asuin-kumppaninsa. Samoin toivottiin, että sisäistä muuttoa TOASin asunnoissa helpotettaisiin. Jälkimmäisen järjestämisen voisi delegoida vaikka asukas-neuvostolle, koska TOASin organisaatio ei kuulemma kykene siitä suoriutumaan.

MINUSTAKO MERKONOMI ?

Mikä minusta tulee isona?

Kysymys vaivaa ihmistä peruskoulusta hautaan, eikä varmuutta ratkaisuihinsa saa, valmista ihmisestä ei tule koskaan.

Jos kokee kirjan itselleen ystäväksi ja toivoisi toistenkin niin tekevän, ei ratkaisu kirjastoalalle lähtemisestä tunnu yhtään omituiselta.

Mutta yliopiston tutkinto tuntuu velkoineen päivineen elinkautiselta tuomiolta - siispä keskiasteen tutkinto tuntui pari vuotta sitten itselleni omimmalta ratkaisulta.

Kauppaopisto - kauppaopiston naiset, ne todella kääntää mun pään, kerro hei usin merkonomivitsi, merkonomius leviää - menetätkö kauppaopistossa humanismin rippeet itsestäni, muutunko osaksi masaa?

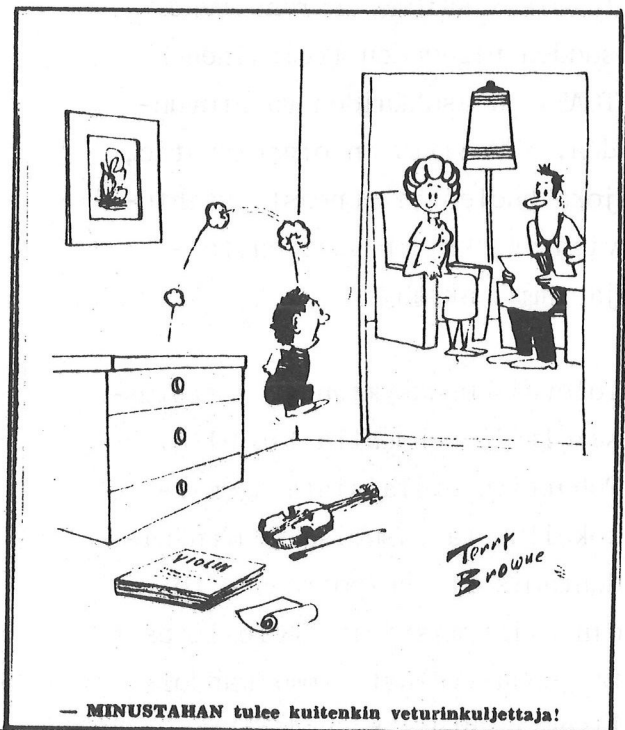
Mutta motivaatio kesti lähtemisen.

KIRJASTO-OPISSA

KAUPPAOPISTOSSA

Kaksivuotisen koulutuksen aikana ehti pohdiskelemaan monia asioita. Jos kirjastovirkailijoita ei opetettaisi kauppaopistossa, niin missä sitten?

Mitkä vaihtoehdot ovat reaalisia kauppaopistolle keskiasteen koulutuspaikkana kirjastoihmisille?

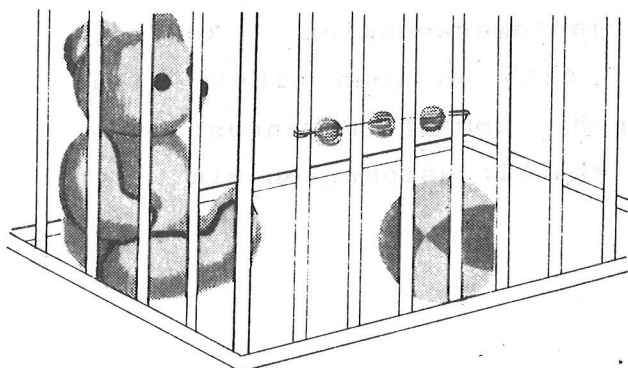
— MINUSTAHAN tulee kuitenkin veturinkuljettaja!

Ei Suomen koulutusjärjestelmässä ja siinä ajattelussa, jolle se rakentuu ole mitään muuta paikkaa.

Opetus on keskiasteella koulu- maista, poissaolokontrollia myöten. Kirjastoaineiden opetuksessa esitellään yhtäläillä kuin yliopistokoulutuksessakin tiedonlähteitä, kansainvälisiä tavoitteita, verkostoja, organisaatioita, kirjastojen historiaa, kirjatietao, kustannustoimintaa ja kaikenlaista muuta - mutta ei niin syväle mennen, problematisointi jää suurelta osin opiskelijan oman harrastuneisuuden varaan.

Siinä on mielestäni yksi olennainen keskiasteen ja yliopisto-opiskelun ero - ja sellaiseksi se lienee tarkoitettu.

Työskentely on käytännönläheisempää. Vierailut erilaisissa kirjastoissa ja niissä tehtävät tiedonhaku- tai muut harjoitukset muistuttavat konkreettisesti lähestyvistä valmistumisesta. Opiskelijoiden motivaatio on korkea - monella on alan työkokemusta takana.

MERKONOMIMAAILMAN

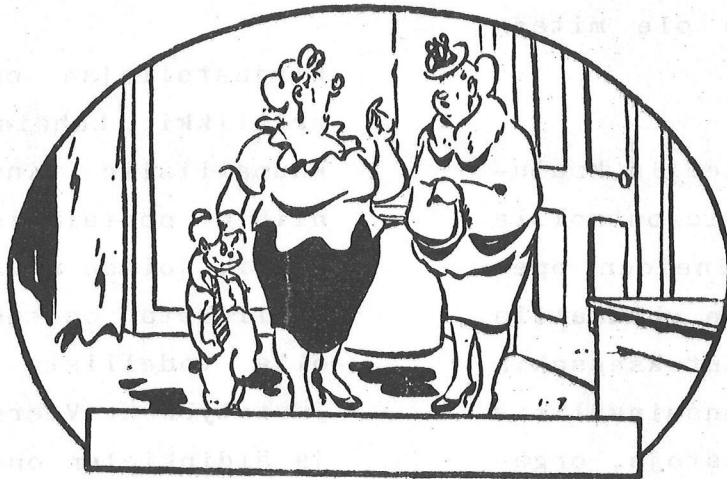
RAJOITUKSET

Kirjastolinjan opiskelijoiden kritiikki kohdistuu lähinnä kaupallisiin aineisiin, sekä niihin oppiaineisiin erityisesti, joissa muusta kuin kaupallisesta opetuksesta voisi olla todellista hyötyä kirjastotyössä. Vieraiden kielten ja äidinkielen opetuksen kaupakirjeenvaihtoon keskittymisen nostaa jokaisen kirjastoaineiden luokan takajaloilleen. Kirjallisuuden opetuksen olematon osuus verrattuna esimerkiksi yritystalouden opetuksen määrään ärsyttää.

Lisäksi useimmissa opetuspis- teissä kirjastolinjalaisia on vain puolet luokasta - jatkuvasti joudutaan tekemään kompromisseja toisen luokan puoliskon intressien kanssa.

Taustalla on vielä muotoutumassa oleva koulutus, kaikkeen ei ole osattu varautua. Ammat- tikasvatushallitus ei ole ot- tanut riittävästi huomioon kirjastolinjan muusta opetuk- sesta poikkeavia tarpeita, kaupakirjeenvaihdon opettaja ei ole välttämättä erikoistu- nut kielialueensa kirjallisuus- teen.

Kirjastolinjalaiset poikkeavat - ainakin minun mielestäni yleisestä kauppaopiston ste- reotyypiakuvasta, jos sitä on

— Toivomme että pojasta tulee loistava asianajaja! Hän
pitää niin tavattomasti väittelemisestä.

edes olemassa. Edukseen - siitä kyseenalaisesta stereotyyppi-asta.

Suhtautuminen kirjastoalaan ja opiskeluun on kirjastolinjalla opiskelevilla yhtä moninaista kuin kaikkialla muual- lakin. Osa on "vain" hakemassa paperia, jolla saa viran, osa hakee muutakin: mukavaa opiskeluyhteisöä, uusia ideoita. Yhteistä on koulutettujen työ- elämään sijoittumisesta pää- tellen halu jäädä kirjasto- alalle. Yleiset kirjastot ve- tävät väkeä huolimatta muis- ta tarjoutuvista tilaisuuksista. Merkonomien mahdolli- suudet yksityisellä sektorilla ovat toki toiset palkkaa ja "uraa" ajatellen.

KAUPPAOPISTOSTA YLIOPISTOON

Jatko-opiskelujen pohtiminen päättyi minun kohdaltani kirjastotieteen opiskelujen aloittamiseen yliopistossa. Tuntui siltä, että olisi vielä paljon mielenkiintoista oppi- mista, monenlaisia ennen ajat- telemattomia ajatuksia jossa- kin. Miksi en siis jatkaisi?

Mitä jäi käteen kauppaopiston kahdesta vuodesta? Halu muo- dostaa oikea työyhteisö niiden kirjastomerkonomien kanssa, se, että on ihan oikein olla ylpeä ammattitutkinnosta - vaikka kirjastomerkonomin.

MINÄ EN TUNNE

Toimituksessa piipahti kirjastomerkonomi Merja Hakulinen Paltamon kunnankirjastosta. Haastateltavahan häntä oli.

Merja valmistui Jyväskylän kauppaoppilaitoksesta 1984

ja on sen jälkeen työskennellyt järjestelyapulaisena ja kirjastoapulaisena.

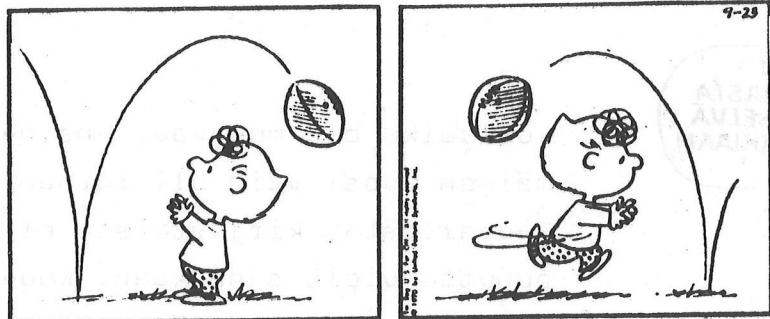
Uranvalinta johtui siitä, että kirjat kiinnostivat ja koska Merja halusi pian töihin, hän päätti opiskella kirjastoapulaiseksi.

Koulu-aika oli mukavaa, ensimmäinen vuosi vain oli turhan kaupallista, kirjastoista ei puhuttu vielä sanaakaan. Koulutuksen ja käytännön vastavuudesta Merja mainitsi, että koulutus antaa valmiuksia vaikeampiinkin tehtäviin kuin mitä käytännössä työnkuvaan kuuluu. Kirjankorjausta tulisi opetuksessa myös olla. Loppukommenttina hän vielä totesi, että olisi tärkeää pysyä ajan tasalla koulun jälkeenkkin ja lukea alan kirjallisuutta ammattitaidon säilyttämiseksi.

Merja on viihtynyt työssään hyvin. Työt ovat monipuolisia ja työkaverit kivoja. Työ on pääasiassa asiakaspalvelua. Kirjastonhoitajan aika kuluu hallinnollisissa tehtävissä ja amanuenssi luetteloi ja luokittaa. Kurjinta työssä on kirjojen putsaus. Tarkempi työnjako ja tieto siitä, mitä kukin tekee parantaisi työolosuhteita.

T.L

TÄMÄ ON MAINOS:

Kuten tiedätte, UDK:lla on lentopallovuoro
Normaalikoululla tiistaisin kello 20.00-21.30.
Kevätkausi on alkanut nihkeästi: pelaajia on
ollut 6-8 per kerta, joten lisää porukkaa kai-
vattaisiin. Uudet ja vanhat lentiksenharrastajat

TULKAA PELAAMAAN!

Tarkempi osoite on: Kuokkamaantie 16,
vierestä kulkevat bussit 11 ja 15

